

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. spalio 15 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisės aktų suderinimas — Dyzelinių degalų (dyzelino) kokybė — Nacionalinė techninė specifikacija, kurioje nustatyti papildomi kokybės reikalavimai, palyginti su Sąjungos teise“

Byloje C-251/14

dėl *Keckeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság* (Kečkemėto administracinių ir darbo bylų teismas, Vengrija) 2014 m. balandžio 23 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2014 m. gegužės 26 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

György Balázs

prieš

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmosios kolegijos pirmininko pareigas einantis Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas A. Tizzano, teisėjai F. Biltgen, E. Levits, M. Berger ir S. Rodin (pranešėjas),

generalinė advokatė J. Kokott,

posėdžio sekretorė L. Carrasco Marco, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. balandžio 23 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- G. Balázs, atstovaujamo *ügyvéd* M. Miskuly,
- *Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága*, atstovaujamos *jogtanácsos* B. Gyenge,
- Vengrijos vyriausybės, atstovaujamos M. Fehér ir G. Koós,
- Graikijos vyriausybės, atstovaujamos I. Bakopoulou ir V. Stroumpouli,
- Europos Komisijos, atstovaujamos A. Tokár ir K. Mifsud-Bonnici,

susipažinęs su 2015 m. gegužės 21 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

* Proceso kalba: vengrų.

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1998 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/70/EB dėl benzino ir dyzelinių degalų (dyzelino) kokybės, iš dalies keičiančios Tarybos direktyvą 93/12/EEB (OL L 350, p. 58; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 23 t., p. 182), iš dalies pakeistos 2003 m. rugsėjo 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 4 t., p. 447; toliau – Direktyva 98/70), 4 straipsnio 1 dalies ir 5 straipsnio ir 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB, nustatančios informacijos apie techninius standartus ir reglamentus teikimo tvarką (OL L 204, p. 37; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 20 t., p. 37), iš dalies pakeistos 2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyva 2006/96/EB (OL L 363, p. 81; toliau – Direktyva 98/34), 1 straipsnio 6 ir 11 punktų išaiškinimu.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant G. Balász ir *Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága (Dél alföld regiono generalinė mokesčių direkcija prie Nacionalinės mokesčių tarnybos, toliau – regioninė mokesčių direkcija) ginčą visų pirma dėl sprendimo skirti ieškovui piniginę baudą už akcizo, mokėtino už jo dyzelinių degalų (dyzelino) atsargas, nesumokėjimą.*

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Direktyva 98/70

- 3 Direktyvos 98/70 1 straipsnyje „Taikymo sritis“ nustatyta:
„Ši direktyva nustato degalų, kuriuos naudoja transporto priemonės su kibirkštinio ir slėginio uždegimo varikliais, charakteristikas, grindžiamas sveikatos ir aplinkos apsaugos reikmėmis.“
- 4 Šios direktyvos 4 straipsnio „Dyzelininas“ 1 dalies e punkte numatyta:
„Ne vėliau kaip iki 2009 m. sausio 1 d. valstybės narės užtikrina, kad <...> dyzeliniais degalais (dyzelinu) prekiauti jų teritorijoje būtų galima tik tada, jeigu jie atitinka IV priede nustatytus aplinkosauginius rodiklius, išskyrus sieros kiekiui, kuris neturi viršyti 10 mg / kg.“
- 5 Pagal šios direktyvos 5 straipsnį „Laisva apyvarta“:
„Nė viena valstybė negali drausti, riboti ar trukdyti pateikti į rinką degalus, kurie atitinka šios direktyvos reikalavimus.“
- 6 Tos pačios direktyvos 6 straipsnyje „Prekyba rinkoje degalais, kuriems nustatyti griežtesni aplinkosauginiai rodikliai“ nustatyta:
„1. Nukrypdama nuo 3, 4 ir 5 straipsnių ir laikydamosi Sutarties 95 straipsnio 10 dalies, valstybė narė gali imtis priemonių reikalaujama, kad konkrečiose jos teritorijos zonose degalais būtų prekiaujama tik tuo atveju, jeigu jie atitinka griežtesnius negu šioje direktyvoje nustatytus aplinkosauginius rodiklius, taikomus visam transporto priemonių parkui ar jo daliai, saugant gyventojų sveikatą konkrečioje tos valstybės narės aglomeracijoje arba saugant aplinką tam tikroje tos valstybės narės

ekologiškai ar aplinkosaugos požiūriu jautrioje zonoje, jeigu dėl atmosferos ar požeminio vandens taršos atsiranda arba gali pagrįstai atsirasti didelių ir nuolat pasikartojančių problemų, susijusių su žmonių sveikata arba aplinka.

2. Valstybė narė, norėdama pasinaudoti šio straipsnio 1 dalyje numatyta leidžiančia nukrypti nuostata, iš anksto pateikia Komisijai prašymą, įskaitant jį pagrindžiantį dokumentą. Pagrindimo dokumente pateikiami įrodymai, kad taikant leidžiančią nukrypti nuostatą bus laikomasi proporcingumo principo ir nebus trikdomas laisvas asmenų bei prekių judėjimas.

<...>

- 7 Direktyvos 98/70 IV priede nustatyti tiekiamų į rinką degalų, naudojamų transporto priemonėse su slėginio uždegimo varikliais, aplinkosauginiai rodikliai. Šiame priede numatytos tokių parametrų, t. y. cetaninio skaičiaus, tankio esant 15° C, distiliacijos, policiklinių aromatinių angliavandenilių ir sieros kiekio, ribinės vertės.

Direktyva 2009/30/EB

- 8 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/30/EB, iš dalies keičiančios Direktyvos 98/70 nuostatas dėl benzino, dyzelinių degalų (dyzelino) ir gazolių kokybės rodiklių, nustatančios šiltnamio efektą sukeliančių dujų stebėsenos ir mažinimo mechanizmą, iš dalies keičiančios Tarybos direktyvos 1999/32/EB nuostatas dėl vidaus vandens kelių laivų kuro kokybės rodiklių ir panaikinančios Direktyvą 93/12/EEB (OL L 140, p. 88), 31 konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„Tikslinga pakoreguoti Direktyvos 98/70/EB IV priedą, kad rinkai būtų galima tiekti dyzeliną su didesniu biodegalų kiekiu („B7“), nei numatyta standarte EN 590:2004 („B5“). Šis standartas turėtų būti atitinkamai pakoreguotas ir turėtų nustatyti į tą priedą neįtrauktų techninių parametrų, pvz., oksidacinio stabilumo, pliūpsnio temperatūros, anglies liekanos, pelenų kiekio, vandens kiekio, bendrojo teršalų kiekio, vario plokštelės korozijos, tepumo, kinematinės klampos, drumstimosi temperatūros, ribinės filtruojamumo temperatūros, fosforo kiekio, rūgštinio skaičiaus, peroksidų, rūgštinio skaičiaus kitimo, injektoriaus užkimšimo ir stabilumo priedų pridėjimo, ribas.“

Direktyva 98/34

- 9 Direktyvos 98/34 1 straipsnyje numatyta:

„Šioje direktyvoje vartojamos sąvokos turi šią reikšmę:

<...>

- 3) „Techninė specifikacija“ – dokumente pateikti reikalavimai tokioms gaminio charakteristikoms, kaip kokybės lygiai, darbiniai parametrai, sauga ar matmenys, taip pat reikalavimai parduodamo gaminio pavadinimui, terminijai, simboliams, bandymams ir bandymų metodams, pakavimui, žymėjimui ar ženklinimui etiketėmis ir atitikties įvertinimo procedūroms.

<...>

- 6) „Standartas“ – pripažintos standartizacijos institucijos priimta daugkartiniam ar nuolatiniam taikymui skirta techninė specifikacija, kurios reikalavimų atitiktis nėra privaloma ir kuri yra:

— <...>

- Europos standartas – Europos standartizacijos institucijos priimtas ir visuomenei prieinamas standartas,
- nacionalinis standartas – nacionalinės standartizacijos institucijos priimtas ir visuomenei prieinamas standartas.

<...>

- 11) „Techninis reglamentas“ – techninės specifikacijos ir kiti reikalavimai arba paslaugų taisyklės, įskaitant atitinkamas administracines nuostatas, kurių būtina laikytis *de jure* ir [arba] *de facto* parduodant, teikiant paslaugą, steigiant paslaugų verslą arba naudojant valstybėje narėje ar didžiojoje jos dalyje, taip pat valstybių narių įstatymai ir kiti teisės aktai, <...> draudžiantys gaminių gaminti, įvežti, parduoti ar naudoti, arba draudžiantys teikti paslaugą arba ja naudotis, arba steigti paslaugų teikėjo verslą.

De facto techniniais reglamentais laikoma:

- valstybės narės įstatymai ir kiti teisės aktai, kuriuose yra pateikiama nuoroda į technines specifikacijas, <...> kurių atitikties suteikia minėtų įstatymų ir kitų teisės aktų atitikties prielaidą,

<...>“

- 10 Šios direktyvos 8 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nustatyta:

„Laikydamosi 10 straipsnio nuostatų, valstybės narės nedelsdamos pateikia Komisijai kiekvieno techninio reglamento projektą, išskyrus tuos atvejus, kai jis tik perima visą tarptautinio ar Europos standarto tekstą, kuomet užtenka pateikti informaciją apie atitinkamą standartą; jos taip pat pateikia Komisijai pagrindimą, kodėl būtina priimti tokį techninį reglamentą, jei priežastys nėra aiškios iš projekto.“

Europos standartai

- 11 Iš 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1025/2012 dėl Europos standartizacijos, kuriuo iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 89/686/EEB ir 93/15/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 94/9/EB, 94/25/EB, 95/16/EB, 97/23/EB, 98/34/EB, 2004/22/EB, 2007/23/EB, 2009/23/EB ir 2009/105/EB ir panaikinamas Tarybos sprendimas 87/95/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1673/2006/EB (OL L 316, p. 12), I priedo matyti, kad Europos standartizacijos komitetas yra Europos Sąjungos pripažinta Europos standartizacijos organizacija.
- 12 Europos standartizacijos komitetas 1993 m. pirmą kartą priėmė Europos dyzelinių degalų standartą, t. y. Standartą EN 590:1993), kuriame, be kita ko, nurodyta pliūpsnio arba uždegimo temperatūra, numatant mažiausią temperatūrą, kuriai esant variklis išleidžia pakankamai garų, kad reaguodami su oru jie sudarytų dujų mišinį, galintį užsiliepsnoti nuo išorinio liepsnos šaltinio; ši temperatūra šiems degalams yra 55° C. Šis skaičius buvo pakartotas ir minėtąjį pakeitusiuose standartuose EN 590:1999, EN 590:2009 ir EN 590:2013.

Vengrijos teisė

Ministro dekretas 20/2008 ir Vengrijos standartas MSZ EN 590:2009

- 13 Pagrindinės bylos faktinių aplinkybių klostymosi metu gazolio kokybės reikalavimai buvo nustatyti 2008 m. rugpjūčio 22 d. Transporto, komunikacijų ir energetikos ministro dekretu 20/2008 dėl degalų kokybės reikalavimų. Šiame dekretu, kuriuo pirmiausia siekta perkelti Direktyvą 98/70, nebuvo nė vieno reikalavimo, susijusio su dyzelinių degalų (dyzelino) pliūpsnio temperatūra.
- 14 Tačiau Vengrijos standarte MSZ EN 590:2009, kuriuo siekta perkelti Europos standartą EN 590:2009, buvo toks reikalavimas dėl dyzelinių degalų (dyzelino) pliūpsnio temperatūros.

1995 m. Įstatymas XXVIII dėl nacionalinės standartizacijos

- 15 1995 m. Įstatymo XXVIII dėl nacionalinės standartizacijos 3 straipsnio c ir h punktuose numatyta:

„Pagrindiniai nacionalinės standartizacijos principai:

<...>

- c) pirma, nacionalinio standarto laikymosi savanoriškumas ir, antra, nacionalinių standartų taikymas;

<...>

- h) prisiderinimas prie tarptautinių ir Europos standartų.“

- 16 Minėto įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Šio standarto laikymasis yra savanoriškas.“

- 17 To paties įstatymo 8 straipsnio 1 dalies d punkte numatyta:

„Vengrijos standartizacijos tarnybos uždaviniai:

<...>

- b) Europos ir nacionalinių standartų skelbimas nepažeidžiant su jais susijusių suderinimo uždavinių ir laikantis Europos standartizacijos organizacijų nustatytų terminų.“

Akcizų įstatymas

- 18 2003 m. Vengrijos įstatymo CXXVII dėl specialių nuostatų dėl akcizų ir prekybos produktais, kuriems taikomi akcizai (toliau – Akcizų įstatymas), 110 straipsnio 13 dalyje numatyta:

„Iš [kitų degalinių, skirtų orlaiviams aptarnauti] rezervuarų ir tik naudojant degalų dozatorius gali būti parduodamas tik gazolis, priskiriamas prie 2710 19 41 tarifinės pozicijos, mazutas, priskiriamas prie 2710 19 41 ir 2710 19 45 tarifinių pozicijų, ir biodyzelinas bei biodegalai E85, atitinkantys galiojančius Vengrijos standartus.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 19 2009 m. spalio 5 d. buvo atliktas G. Balázs dyzelinių degalų (dyzelino) atsargų mokestinis patikrinimas pagal teisės aktus dėl akcizų.
- 20 Ištyrus šiuo tikslu paimtą mėginį nustatyta, kad dyzelinių degalų pliūpsnio temperatūra neatitiko Vengrijos standarto MSZ EN 590:2009 reikalavimų. Pamatuota temperatūra buvo 44° C, o ne pagal šį standartą leistina aukštesnė nei 55° C temperatūra.
- 21 Kiškėreše (Vengrija) Bač Kiškūno departamento finansų direkcijos vietos tarnyba, priklausanti nacionalinei mokesčių administracijai, 2013 m. kovo 21 d. sprendimu konstatavo, kad G. Balázs pažeidė Akcizų įstatymą, ir nurodė jam sumokėti 4 418 080 Vengrijos forintų (HUF) (maždaug 14 138 eurai) piniginę baudą, 883 616 HUF (maždaug 2 828 eurai) akcizą ir 58 900 HUF (maždaug 189 eurai) ekspertizės išlaidų. Regioninė mokesčių direkcija patvirtino šį sprendimą 2013 m. birželio 13 d.
- 22 G. Balász ginčijo šį sprendimą *Kecskeméti Közigazgatási és Munkaiügyi Bíróság* (Kečkemėto administracinių ir darbo bylų teismas), visų pirma remdamasis Direktyva 98/34 ir 1995 m. Įstatymu XXVIII dėl nacionalinės standartizacijos, pagal kuriuos nacionalinio standarto, kaip antai Vengrijos standarto MSZ EN 590:2009, laikymasis yra savanoriškas.
- 23 Be to, prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad mokestinio patikrinimo dieną šis standartas nebuvo prieinamas vengrų kalba.
- 24 Šiomis aplinkybėmis *Kecskeméti Közigazgatási és Munkaiügyi Bíróság* (Kečkemėto administracinių ir darbo bylų teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:
- „1. Ar Direktyvos 98/70 4 straipsnio 1 dalį ir 5 straipsnį reikia aiškinti taip, kad degalų tiekėjams gali būti taikomi tik remiantis šia direktyva priimtuose nacionalinės teisės aktuose įtvirtinti kokybės reikalavimai, o nacionaliniame standarte numatyti papildomi, palyginti su nurodytaisiais direktyvoje, kokybės reikalavimai netaikytini?
2. Ar Direktyvos 98/34 1 straipsnio 6 ir 11 punktus reikia aiškinti taip, kad jei galioja techninis reglamentas (nagrinėjamu atveju – tai pagal deleguotąją teisėkūrą priimtas ministerijos dekretas), toje pačioje srityje priimtas nacionalinis standartas gali būti taikomas tik savanoriškai, t. y. įstatymu negali būti nustatomas privalomas taikymas?
3. Ar Direktyvos 98/34/EB [1 straipsnio] 6 punkte numatytas nacionalinio standarto prieinamumo visuomenei kriterijus yra tenkinamas, jei standartas, kuris tuo momentu, kai, valdžios institucijų teigimu, turėjo būti taikomas, nebuvo prieinamas valstybine kalba?“

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumą

- 25 Regioninė mokesčių direkcija per teismo posėdį ginčijo prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumą motyvuodama tuo, kad prejudiciniai klausimai nesusiję su pagrindinės bylos faktinėmis aplinkybėmis. Jos nuomone, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme skundžiamu sprendimu tik reikalaujama sumokėti nesumokėtą akcizą ir specialiai nebaudžiama už dyzelinių degalų (dyzelino) kokybės reikalavimų pažeidimą.
- 26 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką nacionalinio teismo pateiktiems klausimams dėl Sąjungos teisės aiškinimo, atsižvelgiant į jo paties nurodytas faktines aplinkybes ir teisinius pagrindus, kurių tikslumo Teisingumo Teismas neprivalo tikrinti, taikoma reikšmingumo

prezumpcija. Teisingumo Teismas gali atsisakyti priimti sprendimą dėl nacionalinio teismo pateikto prejudicinio klausimo, tik jeigu akivaizdu, kad prašomas Sąjungos teisės išaiškinimas visiškai nesujęs su pagrindinės bylos aplinkybėmis arba dalyku, jeigu problema hipotetinė arba jeigu Teisingumo Teismas neturi faktinės ir teisinės informacijos, būtinos naudingai atsakyti į jam pateiktus klausimus (visų pirma žr. Sprendimo *Budějovický Budvar*, C-478/07, EU:C:2009:521, 63 punktą; Sprendimo *Zanotti*, C-56/09, EU:C:2010:288, 15 punktą ir Sprendimo *Melki ir Abdeli*, C-188/10 ir C-189/10, EU:C:2010:363, 27 punktą).

- 27 Šioje byloje net darant prielaidą, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme skundžiamo sprendimo tiesioginis dalykas nėra nubausti už dyzelinių degalų (dyzelino) kokybės reikalavimų pažeidimą, kaip nurodė regioninė mokesčių direkcija, remiantis pliūpsnio temperatūros tyrimo rezultatais bet kuriuo atveju buvo galima konstatuoti, kad G. Balázs prekiaavo degalais, apmokestinamais didesniu akcizu nei dyzeliniai degalai (dyzelinas).
- 28 Šiomis aplinkybėmis negalima tvirtinti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo prašomas Sąjungos teisės išaiškinimas akivaizdžiai visiškai nesujęs su pagrindinės bylos dalyku.
- 29 Tuo remiantis darytina išvada, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra priimtinas.

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 30 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pirmuoju klausimu iš esmės teiraujasi, ar Direktyvos 98/70 4 straipsnio 1 dalį ir 5 straipsnį reikia aiškinti taip, kad jais valstybei narei draudžiama savo nacionalinėje teisėje numatyti papildomus prekybos dyzeliniais degalais (dyzelinu) kokybės reikalavimus, palyginti su nustatytais šioje direktyvoje, susijusius su pliūpsnio temperatūra, kaip antai nagrinėjamus šioje byloje.
- 31 Siekiant atsakyti į šį klausimą pirmiausia reikia nurodyti, kad, pirma, pagal Direktyvos 98/70 5 straipsnį nė viena valstybė negali drausti, riboti ar trukdyti pateikti į rinką degalus, kurie atitinka šios direktyvos reikalavimus.
- 32 Antra, iš teisinio pagrindo, kuriuo pagrįsta Direktyva 98/70 ir jos vėlesni pakeitimai, t. y. atitinkamai iš EB sutarties 100 A straipsnio ir EB 95 straipsnio (tapo SESV 114 straipsniu), kuriais siekiama suderinti valstybių narių teisės aktus dėl vidaus rinkos įkūrimo ir veikimo, ir iš šios direktyvos 1 konstatuojamosios dalies matyti, kad minėtos direktyvos tikslas – suderinti valstybių narių teisės nuostatas siekiant pašalinti galimus degalams taikomų rodiklių skirtumus.
- 33 Iš Direktyvos 98/70 5 straipsnio teksto ir šios direktyvos tikslo matyti, kad ja siekiama nustatyti, kiek tai susiję su, be kita ko, minėtos direktyvos 4 straipsnio 1 dalyje, siejamoje su šios direktyvos II ir IV priedais, numatytais rodikliais, baigtinius reikalavimus, nuo kurių valstybės narės galėtų nukrypti tik griežtai laikydamosi šios direktyvos 6 straipsnyje nustatytų sąlygų.
- 34 Tačiau, kaip savo išvados 39–47 punktuose nurodė generalinė advokatė, ankstesniame punkte padaryta išvada yra reikšminga tik Direktyvos 98/70 taikymo *ratione materiae* srityje, t. y. dėl degalų techninių specifikacijų, kurias siekiama suderinti šioje direktyvoje.
- 35 Iš minėtos direktyvos 1 straipsnio, kuriame apibrėžiama jos taikymo sritis, teksto matyti, kad šia direktyva reglamentuojamos techninės specifikacijos, taikomos atitinkamiems degalams siekiant sveikatos ir aplinkos apsaugos tikslų.

- 36 Remiantis šiuo Direktyvos 98/70 tikslu, jos I–IV prieduose numatyti rodikliai vadinami „aplinkosauginiais rodikliais“.
- 37 Be to, minėtos direktyvos 6 straipsnyje numatyta leidimo nukrypti tvarka susijusi tik su griežtesnių negu šioje direktyvoje nustatytų aplinkosauginių rodiklių priėmimu, t. y. kaip matyti iš šio straipsnio 1 dalies, rodiklių, kuriais remiantis saugoma „gyventojų sveikata konkrečioje tos valstybės narės aglomeracijoje arba aplinka tam tikroje ekologiškai ar aplinkosaugos požiūriu jautrioje zonoje“.
- 38 Iš to matyti, kad Direktyvos 98/70 tikslas – suderinti ne kokybės reikalavimus arba technines specifikacijas, kurie gali būti taikomi nurodytiems degalams, todėl kartu uždrausti valstybėms narėms numatyti apribojimus arba leidžiančias nukrypti nuostatas šiuo klausimu, o tik degalų technines specifikacijas, kurios laikomos aplinkosauginėmis pagal šią direktyvą, t. y. tas, kurios grindžiamos sveikatos ir aplinkos pagrindais.
- 39 Taigi, kiek tai susiję su dyzelinių degalų (dyzelino) pliūpsnio temperatūros rodikliu pagrindinėje byloje, reikia konstatuoti, kad ir iš šio parametro techninės apibrėžties, kuri pakartota šio sprendimo 12 punkte, ir iš pagrindinės bylos šalių per teismo posėdį pateiktų tvirtinimų matyti, kad šiuo rodikliu iš principo siekiama užtikrinti dyzelinių degalų (dyzelino), kaip produkto, apsaugą ir jis taip pat svarbus motorinių transporto priemonių variklių veikimui ir apsaugai. Todėl nustatant pliūpsnio temperatūrą, be kita ko, siekiama apsaugoti vartotojus nuo žalos jų transporto priemonėms.
- 40 Taigi Direktyva 98/70, ypač jos 5 straipsnis, netaikomas tokiam rodikliui, kaip pagrindinėje byloje nagrinėjama pliūpsnio temperatūrai, vadinas, ja valstybėms narėms negali būti uždrausta nustatyti tokio dyzelinių degalų (dyzelino) pateikimo rinkai reikalavimo, nes jis nėra techninė specifikacija, susijusi su sveikata ir aplinka, kaip tai suprantama pagal šią direktyvą.
- 41 Be to, reikia nurodyti, kad Direktyvos 2009/30 31 konstatuojamojoje dalyje aiškiai raginama pakoreguoti Standartą EN 590:2004 ir „nustatyti į [Direktyvos 98/70 IV priedą] neįtrauktų techninių parametrų ribas“, įskaitant pliūpsnio temperatūros, ir tai patvirtina faktą, kad šioje direktyvoje netrukdoma nustatyti tokio tipo papildomų parametrų.
- 42 Todėl, kadangi pagrindinėje byloje nagrinėjamas rodiklis nepatenka į Direktyva 98/70 suderintą sritį, pirmiausia reikia priminti, kad iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad valstybė narė gali tiekti į savo teritorijos rinką produktą, kuriam nėra suderintų arba Sąjungos lygiu pripažintų techninių standartų, tik tuomet, jeigu reikalavimai atitinka įsipareigojimus pagal SESV, šioje byloje ypač SESV 34 ir 36 straipsniuose numatytą laisvo prekių judėjimo principą (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Komisija / Portugalija*, C-432/03, EU:C:2005:669, 35 punktą ir Sprendimo *Lidl Magyarország*, C-132/08, EU:C:2009:281, 45 punktą).
- 43 Antra, reikia pažymėti, kad pagal Direktyvos 98/34 8 straipsnį siekiamos suteikti galimybę atlikti nuostatų dėl laisvo prekių judėjimo prevencinę kontrolę valstybės narės, ypač kiek tai susiję su kliūčių, kurių gali susidaryti šioje srityje, pagrindimu, privalo pateikti Komisijai nuostatų, pagal kurias techninės specifikacijos tampa privalomos, projektus dar prieš jiems įsigaliojant (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Sandström*, C-433/05, EU:C:2010:184, 42 punktą ir Sprendimo *Belgische Petroleum Unie ir kt.*, C-26/11, EU:C:2013:44, 49 ir 50 punktus).
- 44 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 98/70 4 straipsnio 1 dalis ir 5 straipsnis aiškintini taip, kad jais valstybei narei nedraudžiama savo nacionalinėje teisėje numatyti papildomų prekybos dyzeliniais degalais (dyzelinu) kokybės reikalavimų, palyginti su nustatytais šioje direktyvoje, susijusių su pliūpsnio temperatūra, kaip antai nagrinėjama šioje byloje, nes tai nėra dyzelinių degalų (dyzelino) techninė specifikacija, susijusi su sveikatos ir aplinkos apsauga pagal šią direktyvą.

Dėl antrojo klausimo

- 45 Pirmiausia reikia nurodyti, kad iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad Vengrijos standartas MSZ EN 590:2009, kuriame numatyta pagrindinėje byloje nagrinėjamas dyzelinių degalų (dyzelino) pliūpsnio temperatūros rodiklis ir kuriuo siekiama perkelti Europos standartą EN 590:2009, buvo priimtas privaloma tvarka pagal Akcizų įstatymo 110 straipsnio 13 dalį.
- 46 Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Direktyvos 98/34 1 straipsnio 6 ir 11 punktus reikia aiškinti taip, kad pagal juos draudžiama valstybei narei padaryti privalomą nacionalinį standartą, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamą Vengrijos standartą MSZ EN 590:2009.
- 47 Šiuo klausimu pirmiausia pažymėtina, kad niekur nenurodyta, jog remiantis Direktyvos 98/34 1 straipsnio 6 punktu, kuriame pateikiama tik Europos arba nacionalinio standarto pagal šią direktyvą apibrėžtis, ir šio straipsnio 11 punktu, kuriame apibrėžiama sąvoka „techninis reglamentas“, tokio standarto – viso arba jo dalies – valstybės narės teisės aktų leidėjas negali padaryti privalomo.
- 48 Antra, reikia nurodyti, kad iš Direktyvos 98/34 8 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos teksto matyti, kad Europos arba tarptautinis standartas gali tapti privalomas, kai valstybė narė perkelia privalomą techninį reglamentą. Generalinė advokatė savo išvados 65 punkte pažymėjo, kad nėra jokios priežasties manyti, kad kitaip būtų nacionalinio standarto atveju, ypač tuomet, kai, kaip pagrindinėje byloje, jis atitinka Europos standartą.
- 49 Šiomis aplinkybėmis į antrąjį klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 98/34 1 straipsnio 6 ir 11 punktai aiškintini taip: jais nedraudžiama valstybei narei padaryti privalomo nacionalinio standarto, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamo Vengrijos standarto MSZ EN 590:2009.

Dėl trečiojo klausimo

- 50 Pirmiausia reikia pažymėti, kad iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo pateiktų duomenų matyti, kad pagrindinės bylos faktinių aplinkybių klostymosi metu Vengrijos standartas MSZ EN 590:2009 nebuvo prieinamas vengrų kalba; jis buvo tik anglų kalba.
- 51 Šiomis aplinkybėmis ir atsižvelgdamas į Direktyvos 98/34 1 straipsnio 6 dalyje numatytą standartų prieinamumo visuomenei kriterijų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas trečiuoju klausimu iš esmės teiraujasi, ar šią nuostatą reikia aiškinti taip, kad pagal ją reikalaujama, kad nacionalinis standartas, kaip jis suprantamas pagal minėtą nuostatą, būtų prieinamas atitinkamos valstybės narės oficialiaja kalba.
- 52 Šuo klausimu, kaip jau nurodyta šio sprendimo 47 punkte, Direktyvos 98/34 1 straipsnio 6 punkte pateikta tik standarto, kaip jis suprantamas pagal šią direktyvą, apibrėžtis; be to, šioje nuostatoje siekiama ne numatyti standartų reikalavimus, bet nustatyti informavimo procedūrą standartų ir techninių reglamentų srityje ir prevencinę kontrolę siekiant apsaugoti laisvą prekių judėjimą (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Belgische Petroleum Unie ir kt.*, C-26/11, EU:C:2013:44, 49 punktą).
- 53 Taigi minėtoje direktyvoje nesant jokių nuorodų šiuo klausimu, iš šios direktyvos 1 straipsnio 6 punkto negalima kildinti reikalavimo, pagal kurį standartas, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą, prieinamas anglų kalba, turi būti prieinamas atitinkamos valstybės narės kalba.
- 54 Remiantis tuo, kas išdėstyta, į trečiąjį klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 98/34 1 straipsnio 6 punktas aiškintinas taip: pagal jį nereikalaujama, kad standartas, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą, būtų prieinamas atitinkamos valstybės narės oficialiaja kalba.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

⁵⁵ Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

- 1. 1998 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/70/EB dėl benzino ir dyzelinių degalų (dyzelino) kokybės, iš dalies keičiančios Tarybos direktyvą 93/12/EEB, iš dalies pakeistos 2003 m. rugsėjo 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003, 4 straipsnio 1 dalį ir 5 straipsnį reikia aiškinti taip, kad pagal juos valstybei narei nedraudžiama savo nacionalinėje teisėje numatyti papildomų prekybos dyzeliniais degalais (dyzelinu) kokybės reikalavimų, palyginti su nustatytais šioje direktyvoje, susijusių su pliūpsnio temperatūra, kaip antai nagrinėjama šioje byloje, nes tai nėra dyzelinių degalų (dyzelino) techninė specifikacija, susijusi su sveikatos ir aplinkos apsauga pagal šią direktyvą.**
- 2. 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB, nustatančios informacijos apie techninius standartus ir reglamentus teikimo tvarką, iš dalies pakeistos 2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyva 2006/96/EB, 1 straipsnio 6 ir 11 punktus reikia aiškinti taip, kad pagal juos nedraudžiama valstybei narei padaryti privalomo nacionalinio standarto, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamo Vengrijos standarto MSZ EN 590:2009.**
- 3. Direktyvos 98/34, iš dalies pakeistos Direktyva 2006/96, 1 straipsnio 6 punktą reikia aiškinti taip, kad pagal jį nereikalaujama, kad standartas, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą, būtų prieinamas atitinkamos valstybės narės oficialiąja kalba.**

Parašai.